RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 79.357/3
van 3 juni 2026

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘over de subsidiëring van stages bij multilaterale organisaties’

‡LW-ADG[IDGBJ-HJDFHQW‡

Op 7 mei 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Innovatie en Industrie, Buitenlandse Zaken, Digitalisering en Facilitair Management verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘over de subsidiëring van stages bij multilaterale organisaties’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 26 mei 2026. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Steven LIERMAN, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pieter VAN CLEYNENBREUGEL, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 juni 2026.

*

‡LW-ADG[IDGBJ-HJDFHQW‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Via het "Flanders Trainee Programme" voorziet de Vlaamse Regering sedert 2001 in een subsidiëring van stages bij een aantal multilaterale organisaties.[2] De rechtsgrond daartoe is vervat in artikel 67 van het decreet van 9 juli 2010 'houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010'. In die bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om financiële tussenkomsten te verstrekken in het kader van stages bij internationale organisaties en om daartoe nadere voorwaarden te bepalen.

Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest strekt ertoe die bepaling op te heffen (artikel 8 van het voorontwerp) en te vervangen door een ruimere decretale regeling van de subsidiëring van stages bij multilaterale organisaties.

Zo wordt bepaald wat onder "multilaterale organisatie" wordt verstaan (artikel 2) en wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de lijst vast te stellen van de multilaterale organisaties waarvoor een subsidie kan worden aangevraagd (artikel 5). Voorts worden de doelstellingen van de subsidie opgesomd (artikel 3), worden de voorwaarden bepaald waaronder de subsidie kan worden toegekend (artikel 4) en wordt de verwerking van persoonsgegevens geregeld die met de toekenning van de subsidie gepaard gaat (artikel 6). Ten slotte wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om een aantal aspecten van de subsidie nader te regelen (artikel 7).

Het aan te nemen decreet treedt in werking op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt (artikel 9).

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. In artikel 2 van het voorontwerp wordt een multilaterale organisatie gedefinieerd als "een intergouvernementeel orgaan met internationale rechtspersoonlijkheid en eigen besluitvormingsorganen dat bij verdrag is opgericht door meer dan twee staten". Hierdoor worden andere internationale organisaties, en met name internationale niet-gouvernementele organisaties uitgesloten van het toepassingsgebied van de ontworpen regeling.

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Zie thans het besluit van de Vlaamse Regering van 9 december 2016 'betreffende de subsidiëring van stages bij multilaterale organisaties'. Zie ook https://www.vlaanderen.be/onderwijs-en-vorming/naar-school-gaan-studeren-of-een-stage-volgen-in-het-buitenland/flanders-trainee-programme.

‡LW-ADG[IDGB-HJDFHQW‡

Bij de invoering van die beperking bij het besluit van de Vlaamse Regering van 9 december 2016 ‘betreffende de subsidiëring van stages bij multilaterale organisaties’[3] merkte de Raad van State, afdeling Wetgeving, het volgende op:

> “De uitsluiting van andere internationale organisaties impliceert een ongelijke behandeling die moet kunnen worden verantwoord in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. In het antwoord van de gemachtigde wordt de keuze voor de opgesomde multilaterale organisaties weliswaar geobjectiveerd, maar op zich wordt erin niet verantwoord waarom stages bij andere internationale organisaties niet in aanmerking komen. De stellers van het ontwerp dienen derhalve na te gaan of er effectief zo een verantwoording voorhanden is, zoniet dient het toepassingsgebied van de ontworpen regeling te worden uitgebreid.”[4]

Gevraagd om in het licht hiervan de beperking van het toepassingsgebied van de ontworpen regeling tot multilaterale organisaties nader te verantwoorden, antwoordde de gemachtigde:

> “Hiervoor verwijzen we graag naar voorgaande argumentatie uit de nota aan de Vlaamse Regering VR2016 0912 DOC.1337_1:
>
> > ‘Van bij de start van het stagefinancieringsprogramma in 2001 werden alleen multilaterale organisaties gefinancierd. Het ging om vijf organisaties binnen Europa die relevant waren voor het Vlaams Buitenlands Beleid, met name ILO, UNESCO, WHO, OESO en de Raad van Europa. Met het Ministerieel Besluit van 29.9.2006 werd de lijst uitgebreid tot 17 organisaties. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 29.9.2006 expliciteerde dat het ging om internationale organisaties die relevant zijn voor het beleid van de Vlaamse overheid en waarvan een vestigingsplaats zich in Europa bevindt, in de mate dat ze worden aangeduid door de minister bevoegd voor het buitenlands beleid en de Europese aangelegenheden. In de aanhef werd geduid dat het onder meer de bedoeling was om een internationaal netwerk uit te bouwen om de betrokkenheid van het Vlaamse onderwijs bij het multilaterale beleid te bevorderen.
> >
> > Tenslotte werd het aantal multilaterale organisaties sterk uitgebreid onder de regelgeving, zoals vervat in het besluit van 18 februari 2011 over de subsidiëring van stages bij internationale organisaties, gewijzigd bij het besluit van 7 december 2012, zodat ook stages mogelijk werden buiten Europa en bij organisaties zonder rechtstreekse banden met de Vlaamse overheid.
> >
> > In het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de subsidiëring van stages bij multilaterale organisaties van 09/12/2016 werd deze lijst voor het overgrote deel behouden, maar werd elke organisatie geëxpliciteerd in het besluit en afgetoetst aan een eenvormige definitie waarbij de ruime en voor interpretatie vatbare terminologie ‘internationale organisatie’ vervangen werd door de meer specifieke term ‘multilaterale organisatie’ die de eigenlijke lading dekt en zo meer duidelijkheid en rechtszekerheid biedt voor de begunstigden. Internationale organisaties kunnen immers zowel intergouvernementele als

[3] De rechtsvoorganger van dat besluit, het besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 2011 ‘over de subsidiëring van stages bij internationale organisaties’, maakte op meer algemene wijze gewag van “internationale organisaties”, al lijken de in artikel 2 van dat besluit vermelde internationale organisaties in de praktijk beperkt te zijn tot multilaterale organisaties.

[4] Adv.RvS 60.202/3 van 31 oktober 2016 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 9 december 2016, opmerking 4.

‡LW-ADG[IDGB-HJDFHQW‡

niet-intergouvernementele organisaties omvatten, terwijl deze laatste nooit het voorwerp zijn geweest van het stagefinancieringsbeleid. Het programma is een uitvoering van de strategische beleidsdoelstelling om gericht aanwezig te zijn in multilaterale organisaties. Een verdere verruiming van het toepassingsgebied zou dan ook haaks staan op de doelstellingen van het Vlaams Buitenlands Beleid waarbij er alleen met multilaterale organisaties (zoals bijvoorbeeld CERF (OCHA), UNICEF en UNESCO) een structurele samenwerking is. Het beoogde toepassingsgebied was van meet af aan multilaterale organisaties en nooit een ander soort internationale organisaties (cf. in de OESO List of ODA-eligible international organisations vormen multilaterale organisaties één van de vijf hoofdcategorieën).

Een verdere uitbreiding van het toepassingsgebied naar het brede scala aan internationale ngo's zou bovendien de reeds beperkte middelen nog sneller opgebruiken.'."

Uit de in artikel 3, tweede lid, van het voorontwerp vermelde doelstellingen van de subsidie, die onder meer beoogt een internationaal netwerk uit te bouwen tussen de Vlaamse overheid, de multilaterale organisaties en de stagiairs (3°) en de Vlaamse zichtbaarheid en aanwezigheid in multilaterale organisaties te bevorderen (5°), kan worden opgemaakt dat de ontworpen regeling deel uitmaakt van het Vlaamse internationale beleid. In zoverre uit het antwoord van de gemachtigde blijkt dat dat beleid gericht is op een structurele samenwerking met (enkel) multilaterale organisaties, is het redelijk verantwoord dat de subsidiëring van stages, waardoor die samenwerking wordt versterkt, wordt beperkt tot die multilaterale organisaties waarmee de Vlaamse overheid structureel wil samenwerken.

4. Uit artikel 4, eerste lid, 2°, van het voorontwerp vloeit voort dat enkel kandidaten die op het ogenblik van de aanvraag niet ouder zijn dan 34 jaar in aanmerking komen voor de subsidie. In de memorie van toelichting wordt het verschil in behandeling dat hieruit voortvloeit als volgt verantwoord:

"- het financieringsprogramma is gericht op jongeren en wil zoveel mogelijk financiële barrières wegnemen die verhinderen dat deze doelgroep een internationale stage in een multilaterale organisatie kan aanvatten. De facto waren de aanvragers [in] het jaar 2024 gemiddeld 25 jaar oud. Toch leert de praktijk dat een te lage leeftijdsgrens problemen stelt voor personen die een aanvullende opleiding of specialisatie hebben gevolgd;

- een optie zou kunnen zijn om de leeftijdsgrens op 30 jaar te leggen. Deze leeftijdsgrens wordt ook gehanteerd door de decreetgever in artikel 3, 12° van het jeugddecreet van 23 november 2023 om 'jeugd' te definiëren. Deze optie wordt evenwel niet gevolgd omdat sommige multilaterale organisaties een leeftijdsgrens hanteren die hoger is dan 30 jaar. Kandidaten zouden in deze optie bijgevolg potentieel uitgesloten worden van een Vlaamse stagefinanciering. Hoewel de regeling zich richt tot jongeren gaat het vooral om een maatregel die past binnen het Vlaams buitenlands beleid en wordt dus ook maximaal rekening gehouden met de voorwaarden die multilaterale organisaties zelf opleggen;

- hoewel het financieringsprogramma geen tewerkstellingsmaatregel is, heeft het programma als bijkomende troef dat het in veel gevallen een financiële ondersteuning biedt aan mensen die hun carrière willen uitbouwen en internationaal hopen door te groeien".

De doelstelling om financiële barrières weg te nemen die verhinderen dat jongeren een internationale stage in een multilaterale organisatie aanvatten, lijkt een afdoende

‡LW-ADG[IDGB-HJDFHQW‡

verantwoording te kunnen bieden voor deze directe ongelijke behandeling op grond van leeftijd,[5] die bovendien verenigbaar is met artikel 6, lid 1, tweede alinea, a), van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 'tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep'.[6] Er kan immers worden aangenomen dat personen op latere leeftijd, die reeds verder in hun carrière staan, in de regel over meer eigen financiële middelen beschikken om desgevallend zelf de kosten te dragen die een dergelijke stage met zich meebrengt. Bovendien blijkt uit de aangehaalde verantwoording dat de leeftijd van 34 jaar overeenstemt met de leeftijdgrens die multilaterale organisaties hanteren voor kandidaat-stagiairs.[7]

5. Uit artikel 4, tweede lid, van voorontwerp vloeit voort dat als een kandidaat-stagiair beschikt over een diploma secundair of hoger onderwijs van een Vlaamse onderwijsinstelling dat geen Nederlandstalige opleiding betreft, hij een verklaring op eer moet voorleggen dat Nederlands de moedertaal is of een bewijs van taalkennis Nederlands, niveau C1, voor spreken en schrijven.

In de memorie van toelichting wordt het taalkennisvereiste dat hieruit voortvloeit als volgt verantwoord:

> "Uit de praktijk blijkt dat aanvragen voor financiering ook afkomstig zijn van buitenlandse jongeren die een diploma hebben, uitgereikt door een Vlaamse onderwijsinstelling maar die de Nederlandse taal niet machtig zijn.
>
> Tot op heden zijn er immers geen taal- of nationaliteitsvereisten in de regelgeving ingeschreven om aanspraak te kunnen maken op financiering.
>
> In het uitvoeringsbesluit bij dit voorontwerp zal aan kandidaat-stagiairs worden gevraagd om een verklaring op eer voor te leggen dat Nederlands hun moedertaal is of als dat niet zo is, een bewijs van taalkennis Nederlands, niveau C bij de aanvraag te voegen. Dit zal enkel gevraagd worden als geen van de vereiste diploma's om voor stagefinanciering in aanmerking te komen een Nederlandstalige opleiding bevat.
>
> Deze verschillende behandeling van bepaalde categorieën van jongeren wordt gemotiveerd door de doelstellingen van het programma die nu een decretale verankering krijgen en die onder andere de Vlaamse zichtbaarheid en aanwezigheid in multilaterale organisaties wil bevorderen. Deze doelstelling heeft onmiskenbaar een talige en culturele dimensie waarvoor een uitstekende kennis van het Nederlands onontbeerlijk is.
>
> De link tussen de kandidaat-stagiair en Vlaanderen wordt in de eerste plaats aangetoond via het diploma dat moet behaald worden aan een Vlaamse onderwijsinstelling. De taalvereiste wordt geformuleerd op een wijze dat kandidaat-stagiairs die geen inwoner zijn van het Vlaamse Gewest of van wie de moedertaal niet het Nederlands is niet worden uitgesloten van financiële ondersteuning. Er wordt geen nationaliteitsvereiste ingeschreven."

[5] In de zin van artikel 2, lid 2, a), van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 'tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep'.

[6] Het gaat om "het creëren van bijzondere voorwaarden voor toegang tot arbeid en beroepsopleiding, van bijzondere arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden, met inbegrip van voorwaarden voor ontslag en beloning voor jongeren, oudere werknemers en werknemers met personen ten laste, teneinde hun opneming in het arbeidsproces te bevorderen, en hun bescherming te verzekeren".

[7] Zie eerder al adv.RvS 60.202/3 van 31 oktober 2016, opmerking 6.

‡LW-ADG[IDGB-HJDFHQW‡

De gemachtigde voegde daar nog het volgende aan toe:

> "de opgelegde taalkennisvereiste of de verklaring op eer (als het vereiste diploma geen Nederlandstalige opleiding betreft) moet gelezen worden in het licht van alle doelstellingen, vermeld in artikel 3 van de ontworpen tekst. Er is allereerst de doelstelling om de Vlaamse zichtbaarheid en aanwezigheid in multilaterale organisaties te bevorderen. De stagairs zijn in dit kader, net zoals bij Fayat-beurzen, te beschouwen, als 'ambassadeurs' van Vlaanderen. Het is belangrijk dat de stagairs in contact blijven met de Vlaamse overheid, om zeker te zijn dat de zichtbaarheid en aanwezigheid gebeurt conform de wensen van de Vlaamse overheid. Hiervoor is kennis van het Nederlands uiteraard essentieel. Daarenboven is een belangrijk element van de zichtbaarheid van Vlaanderen naar andere buitenlandse actoren in internationale organisaties toe, het Nederlands. Een belangrijk onderscheidend element namelijk van een natie ten aanzien van andere naties is de taal. De vraag kan trouwens gesteld worden of een stagiair echt een band heeft met Vlaanderen, als hij de taal niet spreekt. Een gelijkaardige argumentatie geldt voor de doelstelling: bijdragen aan de imagoversterking van Vlaanderen in het buitenland. Een andere doelstelling van het decreet is een internationaal netwerk uitbouwen tussen de Vlaamse overheid, de multilaterale organisaties en de stagiairs. Dat netwerk impliceert niet alleen contacten op het niveau van de multilaterale organisaties zelf maar ook tussen de (ex)- stagiairs onderling en tussen de administratie, het postennetwerk en de (ex)-stagiairs. Dat netwerk is ook een uithangbord om het subsidieprogramma bij het beoogde doelpubliek kenbaar te maken en onder de aandacht te brengen. Nederlands is de verbindende taal in die genoemde contacten, zonder dat het exclusief gebruik ervan wordt opgelegd. Het is uiteraard ook niet de bedoeling dat het decreet verplicht dat een bepaalde taal (i.c. het Nederlands) dient te worden gebruikt in de meertalige werkomgeving van de multilaterale organisaties. In dat geval zou de decreetgever zijn bevoegdheid overschrijden".

De vraag rijst of het taalkennisvereiste waarin artikel 4, tweede lid, van het voorontwerp voorziet, pertinent is in het licht van de doelstellingen van de subsidie vermeld in artikel 3, tweede lid, ervan, in de wetenschap dat in de meeste multilaterale organisaties het gebruik van het Nederlands veeleer beperkt zal zijn. Het uitwerken van een netwerk tussen de Vlaamse overheid, multilaterale organisaties en stagairs, het bevorderen van de Vlaamse zichtbaarheid en aanwezigheid in multilaterale organisaties en het bijdragen aan de imagoversterking van Vlaanderen in het buitenland zal allicht eerder in andere talen gebeuren dan in het Nederlands.

Uit het antwoord van de gemachtigde kan evenwel ook worden opgemaakt dat de Vlaamse overheid regelmatig contact wenst te houden met stagiairs en ex-stagiairs, mede in het kader van het uit te bouwen internationaal netwerk tussen de Vlaamse overheid, de multilaterale organisaties en de stagiairs. Vermits die contacten in het Nederlands zullen gebeuren, kan dit het taalkennisvereiste wel verantwoorden. In het voorontwerp wordt dienaangaande weliswaar niets bepaald, maar dit zou alsnog kunnen gebeuren middels de door de Vlaamse Regering overeenkomstig artikel 7 van het voorontwerp te bepalen nadere regels inzake de voorwaarden voor de aanvrager om de subsidie te verkrijgen en de verantwoording van en het toezicht op de aanwending van de subsidie.[8] Het lijkt wel raadzaam om in de memorie van toelichting nader uiteen te zetten wat te dien aanzien van (ex-)stagairs wordt verwacht.

[8] Zo zou kunnen worden voorzien in een rapporteringsverplichting of in een verbintenis om aanwezig te zijn op netwerkevenementen van de Vlaamse overheid.

‡LW-ADG[IDGBJ-HJDFHQW‡

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

6. In artikel 3, tweede lid, 1° en 2°, van het voorontwerp wordt bij het bepalen van de doelstellingen van de subsidie waarin de ontworpen regeling voorziet, gewag gemaakt van "jongeren", zonder dat de draagwijdte van dit begrip in het voorontwerp wordt verduidelijkt.

Hierop gewezen verklaarde de gemachtigde:

> "De jongeren waarop de regeling van toepassing is moeten uiteraard voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 4 van het ontwerp (waaronder een leeftijdsvoorwaarde) om voor subsidiëring in aanmerking te komen."

Vermits uit artikel 4, eerste lid, 2°, van het voorontwerp voldoende blijkt dat enkel personen die niet ouder zijn dan 34 jaar in aanmerking komen voor de subsidie, kan in artikel 3, tweede lid, 1° en 2°, van het voorontwerp de verwijzing naar "jongeren" beter worden weggelaten.

Artikel 7

7. In artikel 7 van het voorontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om een aantal aspecten van de subsidie nader te regelen, waaronder "de voorwaarden voor de aanvrager om de subsidie te verkrijgen" (3°). Een aantal voorwaarden waaraan de aanvrager moet voldoen worden evenwel reeds bepaald in artikel 4, eerste en tweede lid, van het voorontwerp, en moeten niet in het door de Vlaamse Regering te nemen besluit worden hernomen. Indien het de bedoeling zou zijn om daarnaast nog in andere voorwaarden te voorzien,[9] zou gewag moeten worden gemaakt van "de *bijkomende* voorwaarden voor de aanvrager".[10] Indien dat niet het geval is, moet artikel 7, 3°, van het voorontwerp worden weggelaten.

---

[9] De memorie van toelichting is hieromtrent niet duidelijk. Zo wordt bij de bespreking van het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen opgemerkt dat het voorstel van die Raad om de voorwaarden waaraan kandidaat-stagiairs moeten voldoen op te nemen in het aan te nemen decreet en om die voorwaarden in het uitvoeringsbesluit dan nader te omschrijven, wordt gevolgd en dat in het voorontwerp een artikel 4 wordt toegevoegd dat de voorwaarden opsomt (diplomavereiste, taalvereiste, leeftijdsvereiste en vereiste van stageaanbod) om voor een stagefinanciering in aanmerking te komen. In de toelichting bij artikel 3 wordt daarentegen gesteld dat de Vlaamse Regering bij besluit zal vastleggen aan welke voorwaarden kandidaat-stagiairs moeten voldoen om in aanmerking te komen voor financiering en dat "onder meer bepaald [zal] worden dat kandidaat-stagiairs moeten beschikken over een stage-aanbod van een multilaterale organisatie en welke documenten (o.a. diploma) bij de aanvraag moeten worden gevoegd". De twee bij wijze van voorbeeld vermelde voorwaarden vloeien evenwel al voort uit artikel 4, eerste lid, van het voorontwerp. In de toelichting bij artikel 4 wordt dan weer gewag gemaakt van "[de vormelijke aspecten van de subsidieaanvraag die een verdere explicitering zijn van de subsidievoorwaarden". In zoverre het om de regeling van de aanvraag zelf gaat, veeleer dan voorwaarden waaraan de aanvrager moet voldoen, lijkt het echter veeleer om de regeling van de indiening van de aanvraag te gaan, waartoe de Vlaamse Regering in artikel 7, 1°, van het voorontwerp wordt gemachtigd.

[10] In het licht van opmerking 5 zou aan de aanvrager bijvoorbeeld een verbintenis kunnen worden opgelegd om deel te nemen aan netwerkevenementen na de beëindiging van zijn stage.

‡LW-ADG[IDGB-HJDFHQW‡

Artikel 9

8. Luidens artikel 9 van het voorontwerp treedt het aan te nemen decreet in werking op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt.

Om evenwel te vermijden dat de delegatie aan de Vlaamse Regering op gespannen voet staat met het beginsel, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, volgens hetwelk ze decreten niet mag schorsen, noch vrijstelling van hun uitvoering mag verlenen, dient een uiterste datum te worden bepaald waarop het decreet in werking treedt indien de Vlaamse Regering zou nalaten binnen een redelijke termijn de datum van inwerkingtreding ervan vast te stellen.

Gevraagd waarom in het licht hiervan niet in een uiterste inwerkingtredingsdatum wordt voorzien in het aan te nemen decreet zelf, antwoordde de gemachtigde:

> “Het was en is nog steeds de bedoeling om het decreet en het uitvoeringsbesluit in werking te laten treden op 1 januari 2027. Dat is omwille van begrotingstechnische redenen de meest aangewezen datum. Gelet op de agenda die het Vlaams Parlement hanteert bij de bespreking van ontwerpen en voorstellen van decreet is de kans niet onbestaand dat de parlementaire bespreking pas zal worden aangevat na het parlementair reces en dus opschuift naar het volgende zittingsjaar. Om het risico te vermijden dat het decreet al in werking zou treden vooraleer het uitvoeringsbesluit definitief is goedgekeurd en dus niet uitvoerbaar is, wordt ervoor gekozen de inwerkingtreding van het decreet te delegeren aan de Vlaamse Regering en geen uiterste inwerkingtredingsdatum vast te stellen in het decreet.”

Die verantwoording overtuigt niet. Het door de gemachtigde vermelde risico kan immers worden vermeden door in een uiterste datum van inwerkingtreding te voorzien die voldoende ver in de tijd ligt, bijvoorbeeld 1 januari 2028, zodat, zelfs indien het aan te nemen decreet (pas) in de zittingsperiode 2026-27 wordt aangenomen, de Vlaamse Regering alsnog de nodige uitvoeringsbesluiten kan nemen voor de inwerkingtreding ervan.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Jeroen VAN NIEUWENHOVE

‡LW-ADG[IDGBJ-HJDFHQW‡